

ΠΟΠΟΚΠ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ Αθήνα, 19-10-2015

ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ Αρ. Πρωτ: 3460

Πανεπιστημίου 67 105 64 Αθήνα

Τηλ: 2103313732 – 2103314570

Fax: 2103314179

grammateia@popokp.gr

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Με αφορμή τη δημοσιοποίηση του πορίσματος της επιτροπής για το νέο ασφαλιστικό σύστημα και τις διαβεβαιώσεις της Πολιτικής Ηγεσίας για τον αυστηρά «συμβουλευτικό» του χαρακτήρα, παραθέτουμε ενδεικτικά συγκεκριμένες μνημονιακές δεσμεύσεις οι οποίες ενσωματώνονται αυτούσιες στην «προκριθείσα από την επιτροπή επιλογή».

Δεσμεύσεις οι οποίες αφήνουν ελάχιστα περιθώρια παρερμηνειών για τη σκοπιμότητα και την άμεση σύνδεση των προτάσεων με τους πραγματικούς σχεδιασμούς της Κυβέρνησης.

- Σύνδεση εισφορών – παροχών (ν. 4336/15 & ν. 3845/10)
- Εναρμόνιση των κανόνων σχετικά με τις εισφορές σε όλα τα Ταμεία (ν. 4336/15 - ειδικά για τον ΟΓΑ το πόρισμα αναφέρεται σε «αναμενόμενο τριπλασιασμό των εισφορών»)
  - Αναθεώρηση και εξορθολογισμός όλων των διαφορετικών συστημάτων των βασικών συνιστωσών των συντάξεων (ν. 4336/15)
  - Πρόσβαση σε βασικές, εγγυημένες συντάξεις με βάση τις εισφορές και με εισοδηματικά κριτήρια με τη συμπλήρωση του 67ου έτους της ηλικίας (ν. 4336/15)
- Εκσυγχρονισμός της βάσης εισφορών και συντάξεων για όλους τους αυτοαπασχολούμενους με μετάβαση από το ονομαστικό στο πραγματικό εισόδημα (ν. 4336/15)
- Κατάργηση εντός τριών ετών όλων των εξαιρέσεων που χρηματοδοτούνται με κρατικούς πόρους (ν. 4336/15)
- Κατάργηση όλων των περιττών επιβαρύνσεων κατά τη χρηματοδότηση των συντάξεων και την αντιστάθμισή τους με μείωση παροχών ή αύξηση των εισφορών (ν. 4336/15)
- Ενοποίηση όλων των Ταμείων Κοινωνικής Ασφάλισης σε μια ενιαία οντότητα (ν. 4336/15 - ή σε τρία Ταμεία ν. 3845/10)
- Αυτόματοι σταθεροποιητές (ν. 3863/10 & ν. 4334/15)

Όλα τα παραπάνω και πολλά ακόμη, αποτελούν το υφιστάμενο πολιτικό και νομικό πλαίσιο που καθόρισε τον προσανατολισμό και οριοθέτησε σε μεγάλο βαθμό το περιεχόμενο του πορίσματος. Επομένως οι προσεγγίσεις και τα συμπεράσματα επί των προτάσεων της επιτροπής οφείλουν να κινηθούν σε πραγματική βάση και όχι υποθετική.

Ό,τι αφορά λοιπόν στον προσανατολισμό έχει σαφέστατο, ταξικά προσδιορισμένο ιδεολογικό πρόσημο και στόχο, που στο «ανάπτυγμά του» εκφράζει την ξεκάθαρη βούληση κράτους και εργοδοτών να επιβάλουν την πολυπόθητη απαλλαγή τους από το βάρος της Κοινωνικής Ασφάλισης.

Όσο για το περιεχόμενο, η αναφορά και μόνο στο νόμου Λοβέρδου (ν. 3863/10), ο οποίος σύμφωνα με το πόρισμα ακόμη κι αν αυστηροποιούνταν άμεσα θα ήταν ανεπαρκής! προϋδεάζει για την έκταση και την ένταση της «μεταρρύθμισης».

Εκατό χρόνια μετά η Ελλάδα πρῶ τη σε ολόκληρη την Ευρώπη θα σύρει το χορό της ολοκληρωτικής αντιστροφής του πλαισίου αντιμετώπισης της ευθύνης του γήρατος, της ασθένειας και του θανάτου από συλλογικό σε ατομικό.

Απ' όλα τα χτυπήματα που δέχεται το Κοινωνικό Κράτος στις διάφορες χώρες αυτό θα 'ναι το πιο βίαιο και το πιο καθοριστικό, αφού δυνητικά πρόκειται να αποτελέσει πρότυπο για τους υπόλοιπους.

Τελικά αυτό εννοούσαν όταν έλεγαν ότι θ' αλλάξουν την Ευρώπη;

Στο ζήτημα τώρα των αδιεξόδων, των ελλειμμάτων και της αδυναμίας του σημερινού συστήματος να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του - χωρίς κανείς να αρνείται ότι υπάρχουν σοβαρότατα προβλήματα και στρεβλώσεις - βολεύει αφάνταστα να εμφανίζεται μισοάδειο το ποτήρι. Διαχρονικά είναι ιδιαίτερα αποτελεσματική αυτού του είδους η δημαγωγία της κατάρρευσης και της καταστροφής. Διότι αν το εμφανίσεις μισογεμάτο θα πρέπει να λάβεις υπόψη σου όλα αυτά που η σημερινή Κυβέρνηση, όπως και οι προηγούμενες, αποδέχτηκαν σαν αναπότρεπτα προκειμένου να αποφύγουν να τα αντιμετωπίσουν.

Ποια αλήθεια θα ήταν η εικόνα της οικονομικής κατάστασης των ασφαλιστικών ταμείων αν δεν υπήρχε η δέσμευση για την επίτευξη εξοικονόμησης δαπανών της τάξης του 0,25 & 1,00 % αντίστοιχα για τα έτη 2015 – 16; Ποια θα ήταν η εικόνα από μια μικρή έστω αύξηση της απασχόλησης, τη μερική αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής ή της ανασφάλιστης εργασίας; (με το νέο σύστημα θα αποτελεί κανόνα). Για να μην αναφερθούμε στους δημοσιονομικούς στόχους που αφορούν στα πρωτογενή πλεονάσματα τα οποία κλιμακώνονται μέχρι το 3,5% του ΑΕΠ το 2018 και «μετέπειτα αντιστοίχως».

Δυστυχώς όμως ο αγώνας για την ανατροπή αυτών των δεσμεύσεων και ο σχεδιασμός ουσιαστικών και αποτελεσματικών πολιτικών για τη βιωσιμότητα του συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης δεν ταιριάζουν με το ρόλο του «υπεργολάβου» της διαχείρισης και της αναδιανομής της φτώχειας που η Κυβέρνηση έχει αποδεχτεί. Ο μονόδρομος λοιπόν της εξαθλίωσης, των σκληρών περικοπών και της νέας επίθεσης στα ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα που μοιραία θα ακολουθήσει, προδιαγράφει και το δικό της μέλλον.

